OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

EL AMOR BRUJO

AMB JOSEP CABALLÉ

4 i 5 DE NOVEMBRE 2017
SALA 1 PAU CASALS

JOSEP CABALLÉ director
MARIOLA MEMBRIVES cantaora
MARIA HINOJOSA soprano
PERE MARTÍNEZ cantaor
ORFEÓ CATALÀ (dir. Simon Halsey)

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

YouTube

Lepant 150
08013 Barcelona

Mitjans Patrocinadors el Periódico CATALUNYA RÀDIO 3

5 de novembre

Dia Internacional de la llengua Romaní

Ajuntament de Barcelona

Des de l'any 2009, arreu d'Europa es commemora el **5 de novembre** com a **Dia Internacional de la llengua Romaní**, pròpia del Poble Gitano.

La llengua romaní, que és oficial a diversos països europeus, té una important tradició de transmissió oral i, de fet, no havia estat mai escrita fins a la dècada dels 70 a l'Europa de l'est. Al llarg del temps ha patit greument per la seva supervivència, especialment a l'Estat espanyol on pràcticament va desaparèixer i es va transformar en el que coneixem com a "caló", una barreja de lèxic romaní amb gramàtica i morfologia castellana o catalana. Líders, intel·lectuals i diferents administracions reivindiquen el seu reconeixement i visibilització, així com la de tota la seva cultura.

Catalunya i Barcelona són territoris diversos i rics en cultura romaní i, com que la música és una llengua sense fronteres, des de l'**OBC** volem contribuir a reconèixer la seva important aportació en la nostra i ens sumem a la commemoració que es farà el mateix diumenge 5 a les 11.30 als Cinemes Texas.

GUNʒAREL E MUSIKESQE!
Gaudim de la música!

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA
KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

COMPROMÍS SOCIAL

PROGRAMA 06

NOVEMBRE DE 2017

DISSABTE 4 | 19 h

DIUMENGE 5 | 11 h

Josep Caballé director • **Mariola Membrives** cantaora • **Maria Hinojosa** soprano • **Pere Martínez** cantaor • **Orfeó Català (Simon Halsey** director)

1/ ENRIC GRANADOS

Lleida 1867 - Canal de la Mànega 1916

Tres danses espanyoles (1900) 13' — 13'

Arranjaments de J.L. de Grignon

- Oriental
- Andaluza
- Rondalla

2/ MANUEL DE FALLA

Cadis 1876 - Alta Gracia 1946

El amor brujo (1914-1915) — 24'

Introducción y escena / En la cueva de los gitanos. La noche / Canción del amor dolido / El aparecido / Danza del terror / El círculo mágico. Romance del pescador / A media noche. Los sortilegios / Danza ritual del fuego / Escena / Canción del fuego fatuo / Pantomima / Danza del juego del amor / Final (Las campanas del amanecer)

Mariola Membrives cantaora

PAUSA 20'

3/ ENRIC PALOMAR

Badalona 1964

Réquiem por el cantaor de los poetes. — 55'

Estrena absoluta

Textos de la *Missa pro Defunctis* i poemes de Santiago Auserón i José Gorostiza

- Requiem aeternam
- Dies Irae
- Sanctus
- Liberame-In Paradisum

Maria Hinojosa soprano
Pere Martínez cantaor
Orfeó Català (Simon Halsey director)

Amb el suport de:

MUSIC UP CLOSE NETWORK

Cofinanciado por el programa Europa Creativa de la Unión Europea

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els **estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.**

COMENTARI per Albert Torrens

La inspiració hispànica i la política d'encàrrecs de l'OBC a compositors catalans es donen la mà en aquest programa de concert, que posa de costat els noms de Granados, Falla i Enric Palomar

Gairebé totes les regions de la Península estan representades a les dotze *Danses espanyoles*, suite composta probablement entre el 1890 i el 1900 per Granados, llavors un reputat pianista que començava a fer-se un nom com a compositor. Inicialment independents, les *Danses* es van unir per imperatius editorials i van tenir una gran repercussió a l'època –a París van atreure l'atenció de Saint-Saëns, Grieg i Cèsar Cui–, fins al punt que l'original per a piano va ser transcrit per a diversos instruments i orquestrat per Joan Lamote de Grignon. Revestides d'un llenguatge completament romàntic, les danses evoquen el folklore espanyol a partir de temes propis d'una gran inspiració i increïble riquesa temàtica. La més cèlebre és l'«Andalusa», de melodia intensament nostàlgica. L'«Oriental» recorda la música àrab per l'ús d'un motiu senzill però exòtic, i la «Rondalla» fa pensar en una jota aragonesa.

Aquesta és la música més clarament nacionalista de Granados, que demostra un profund coneixement d'autors com Scarlatti, Chopin, Schumann, Liszt i Grieg, però també la influència de Felip Pedrell, mestre seu i de la generació a la qual pertanyen Albéniz i, sobretot, Falla.

Autor d'una producció limitada però de màxima qualitat, Falla va conèixer a París el matrimoni format per Gregorio Martínez Sierra i María de la O Lejárraga, interessat a renovar la pràctica escènica a través del text, la direcció escènica i la música. Ells són els autors del llibret d'*El amor brujo*, encàrrec de la *bailaora* gitana i cantant Pastora Imperio. De tornada a Madrid per l'esclat de la Primera Guerra Mundial, el compositor en va escriure una primera versió amb gran rapidesa, tot i que els textos no el van satisfer mai i la part orquestral es va haver de restringir a les possibilitats econòmiques i físiques del Teatre Lara de Madrid. Tant Falla com Gregorio es van inspirar en les llegendes explicades per Pastora Imperio i la seva mare, Rosario de la Mejorana, per escriure l'argument –la màgia emprada per una gitana enamorada per estovar el cor de l'amant que no la correspon– i la música, que recrea de manera inigualable l'essència dels *palos* andalusos en el marc d'un llenguatge contemporani i una forma pròpia de la música de concert. Falla fins i tot recicla, amb una imaginació extraordinària, un nocturn per a piano compost a París en una pantomima d'intensitat rítmica gairebé stravinskiana.

L'obra es va estrenar a l'abril del 1915 sota la definició de *gitanería*, entesa com una obra teatral amb parts parlades i cantades, moltes danses i molta més música que la sarsuela, però no va acabar de convèncer. Tan sols un any després, el compositor va introduir canvis en l'orquestració i va suprimir alguns textos per presentar-la com a suite de concert. La

versió definitiva –que anul·la les anteriors– no va arribar, però, fins al 1925, en forma de ballet, al Teatre Trianon Lyrique de París, amb Antonia Mercé *La Argentina* i canvis en l'argument –ara l'encanteri vol distreure el fantasma de l'amant gelós que s'oposa entre Candelas i Carmelo. La música continuava farcida d'originalitat, sensualitat i un aire ritual indefinible, que inclou alguns moments culminants del nacionalisme musical espanyol, com la "Dansa ritual del foc" i altres que han adquirit vida pròpia gràcies a nombroses adaptacions.

Com Falla, Palomar es permet la llicència de tractar la veu de tradició popular en igualtat de condicions que la lírica. Per aquesta raó, el *Réquiem por el cantaor de los poetas* inclou un *cantaor* solista, que alhora ret homenatge i reivindica un tractament vocal molt explícit. Al costat de la soprano, el *cantaor* recrea el material poètic, mentre el cor actua com a altaveu del text litúrgic. I és que l'obra combina les paraules pròpies de la missa de difunts amb poemes escrits *ad hoc* per Santiago Auserón i el fragment final de *Muerte sin fin* de José Gorostiza. Palomar va sol·licitar versos a Auserón per tal de resoldre de forma natural, gràcies al seu coneixement enciclopèdic de la tradició lírica hispana, un dels axiomes del compositor: la ferma creença que podem arribar a plantejaments contemporanis a partir de l'estudi i posterior aprofitament dels recursos d'aquesta tradició, ja siguin rítmics, harmònics o tímbrics.

L'estructura del *Réquiem por el cantaor de los poetas* respon a la idea de Palomar d'administrar la forma musical com un *topos* grec, és a dir, un lloc comú i acordat de trobada i de propi coneixement inicial. Així, al marge de l'univers personal de creences, un rèquiem esdevé un *topos* profundament arrelat al nostre imaginari cultural. L'obra es divideix en quatre parts: "Requiem aeternam", "Dies irae", "Sanctus" i "Libera me – In paradisum". Excepte al "Sanctus", el text litúrgic es va intercalant amb els versos d'Auserón. L'epicentre líric del rèquiem es troba al "Dies irae", on el *cantaor* dialoga amb la mort en un recorregut metafòric molt inspirador.

L'OBC EN FORMAT DE CAMBRA

Preu 3€

Dimarts 14 de novembre · 20.30 h
Sala 2 Oriol Martorell

Quatre obres que mostren la presència de l'arpa en la música de cambra: Debussy, Cras, Bax i Ravel.

El amor brujo Manuel de Falla

Canción del amor dolido

¡Ay!
Yo no sé qué siento,
ni sé qué me pasa
cuando este maldito
gitano me farta.
Candela que ardes...
más arde el infierno
que toíta mi sangre
abrasá de celos.
¡Ay!
Cuando el río suena
¿qué querrá decir?
¡Ay!
¡Por querer a otra
se orvía de mí!
¡Ay!
Cuando el fuego abrasa...
Cuando el río suena...
Si el agua no mata el fuego,
a mí el pesar me condena!
a mí el querer me envenena!
a mí me matan las penas!
¡Ay!

Canción del fuego fatuo

Lo mismo que er fuego fatuo,
lo mismito es er querer.
Lo mismo que er fuego fatuo,
lo mismito es er querer.
Le huyes y te persigue,
le llamas y echa a correr.
Lo mismo que er fuego fatuo,
lo mismito es er querer.
¡Malhaya los ojos negros
que le alcanzaron a ver!
¡Malhaya los ojos negros
que le alcanzaron a ver!
¡Malhaya el corazón triste
que en su llama quiso arder!
Lo mismo que er fuego fatuo
se desvanece er querer.

Danza del juego de amor

Tú eres aquel mal gitano
que una gitana quería;
¡El querer que ella te daba,
tú no te lo merecías!
¡Quién lo había de decir
que con otra la vendías!
¡Soy la voz de tu destino!
¡Soy er fuego en que te abrasas!
¡Soy er viento en que suspiras!
¡Soy la mar en que naufragas!

Final: Las campanas del amanecer

¡Ya está despuntando el día!
¡Cantad, campanas, cantad!
¡Que vuelve la gloria mía!

Réquiem por el cantaor de los poetas Enric Palomar

Textos de la *Missa pro Defunctis* i poemes de Santiago Auserón i José Gorostiza

I. REQUIEM AETERNAL

Coro

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Kyrie eleison
Christe eleison
Kyrie eleison

Cantaor

Leo...

Leo la letra de un misal de espanto,
el verso recto que a morir me aboca.
Sobre su margen blanco,
se derrumba la torre,
¡ay!, de mi canto.

Toco...

Toco la tierra, pruebo la semilla
que el ciego corazón del hombre esparce.
¡Ay, capitanes locos!
¡Y la estampa de un mar
teñido en sangre!

Soprano solo
Voy hacia el sol poniente,
allá donde crepitan los ardores
y se alza la humareda
de su baño a las puertas de la noche.

Atrás se queda el templo,
la virgen que se entrega y cierra un pacto;
en su cesto de mimbre,
van cayendo monedas desde un árbol.

Toco la tierra, pruebo la semilla
¡Dios del cielo!

Coro
Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Soprano solo
Te decet hymnus, Deus, in Sion, et
tibi reddetur votum in Jerusalem:
exaudi orationem meam, ad te omnis
caro veniet.

Cantaor
Requiem aeternam

II. DIES IRAE

Coro
Dies iræ, dies illa,
Solvet sæclum in favilla:
Teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,
Quando judex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit, et natura,
Cum resurget creatura,
Judicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.
Judex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit:
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
Cum vix justus sit securus?
Dies iræ, dies illa,

Recordare, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Ne me perdas illa die.
Quærens me, sedisti lassus:
Redemisti Crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis.

Cantaor
¡Dios del cielo, que envías la tormenta
sobre el negro bajel de tus esclavos,
en pos de las arenas
de un reino cada vez
más alejado!

¡Dios del cielo!

Coro
Ingemisco, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce, Deus.

Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.

Cantaor
¡Dime, Señor, que sigo con el dedo
el verso recto del misal de espanto,
¡Dime, Señor, que sigo con el dedo
el verso recto del misal de espanto,

si hay orden en tu libro
que no sustente el miedo!

Coro
Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Dies iræ, dies illa,
Solvet sæclum in favilla:

Quantus tremor est futurus,
Quando judex est venturus,

Cantaor
Yo me voy como un niño por el río,
contemplando los sauces;

o la nieve que, allá en el monte frío,
sin olor se deshace.

Soprano solo
Que, cuando la guadaña arrime el filo
a la inquietud febril de mi cabeza,
tan solo decapite
una brisa fugaz
de primavera.

Hijos míos: os dejo una granada
que se ha abierto en el cuenco de mis manos;
trae fuego y agua juntos
cada uno de sus granos.

Yo vuelvo a donde nace la granada:
a la raíz del fuego,
hacia la luz del agua.

Cantaor
Voy camino de noche
por un sembrado
y los cantes se suben
a mis zapatos.

Voy camino de noche
por la calleja,
olvidando mi nombre
de puerta en puerta.
¡Sal de tu embozo, sombra,
sal de tu embozo!
Y si me traes misterios,
sean de gozo.

Coro
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Voca me cum benedictis.

Cantaor
Y si me traes misterios,

Coro
Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

Cantaor
sean de gozo.
¿Quién anda ahí?

Soprano solo
– Soy la que devana el hilo
de un pañuelo carmesí...

Cantaor
¡Deja que lleve a mis labios
la punta de tu pañuelo!

Soprano solo
– Soy la que tiende un arroyo
de cristales por el suelo...

Cantaor
¡Deja que lave mi cara
en la luz de tus cristales!

Soprano solo
– Soy la que levanta el vuelo
al alba en los olivares.

Cantaor
Por qué te apartas de mí
Tan pronto huelo una estrella
Florecita de jazmín...

Coro y soprano solo
Lacrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla.

Judicandus homo reus:
Huic ergo parce, Deus.
Pie Jesu Domine,
Dona eis requiem. Amen.
Lacrimosa dies illa,
Lacrimosa

Cantaor
¿Quién anda ahí?

Soprano solo
– ¿Cuánto camino anduviste
antes de oler una estrella?
Mecha de yesca prendiste
de tu mano ansiosa y terca.

Cantaor
¡Sal de tu embozo, sombra,
sal de tu embozo!

Soprano solo
Y llamaron tus nudillos
al duende sobre la mesa.

Cantaor
Deja que cante la lumbre
que traigo en el esqueleto
antes de acercarme al río.

Coro
Deus. Pie Jesu Domine

Soprano solo
¡Cuídate del viejo cante,
cantor, que su aliento quema!

Cantaor
Ay, ay...
Que mis dolores son flores.
Que mis dolores son míos.

Coro
Lacrimosa

III. SANCTUS

Coro
Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua
Hosanna in excelsis.

Soprano solo
Benedictus qui venit
in nomine Domini.

Coro y soprano solo
Benedictus qui venit
in nomine Domini.

Cantaor
Benedictus qui venit
in nomine Domini.

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua
Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit
in nomine Domini.

Coro
Hosanna

Cantaor
Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua

IV. LIBERAME - IN PARADISUM

Cantaor
¡Tan-tan! ¿Quién es? Es el Diablo,
ay, una ciega alegría,
un hambre de consumir
el aire que se respira,
la boca, el ojo, la mano;
estas pungentes cosquillas
de disfrutarnos enteros
en solo un golpe de risa,
ay, esta muerte insultante,
procaz, que nos asesina
a distancia, desde el gusto
que tomamos en morirla,
por una taza de té,
por una apenas caricia.

Coro
Libera me, Domine, de morte aeterna, in die illa tremenda
Quando coeli movendi sunt et terra

Cantaor
¡Tan-tan! ¿Quién es? Es el Diablo,
es una muerte de hormigas
incansables, que pululan
¡oh Dios sobre tus astillas,
que acaso te han muerto allá,
siglos de edades arriba,
sin advertirlo nosotros,
migajas, borra, cenizas
de ti, que sigues presente
como una estrella mentida
por su sola luz, por una
luz sin estrella, vacía,
que llega al mundo escondiendo
su catástrofe infinita.

Coro
Dum véneris iudicáre s.culum per ignem.
Tremens factus sum ego, et tímeo, dum
discússio vénerit, atque ventúra ira.
Quando coeli movendi sunt et terra.
Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ,
dies magna et amára valde.

Líbera me

Soprano solo
Cuando me echen a la tierra
No grites que no me vaya

El sol se pone y la luna
Enseguida se levanta

El cubo que saca el agua
Primero al pozo bajara

Semilla hundida en el suelo
Dará su fruto mañana

Cantaor
Deja que calle mi boca
Que al cielo puro se abra

No hay cajón que la contenga
Cantando se me va el alma

Coro
In paradisum deducant te Angeli;
in tuo adventu suscipiant te martyres,
et perducant te in civitatem sanctam
Ierusalem.

Cantaor
Cuando me echen a la tierra
No grites que no me vaya

El sol se pone y la luna
Enseguida se levanta

El cubo que saca el agua
Primero al pozo bajara

Semilla hundida en el suelo
Dará su fruto mañana

Deja que calle mi boca
Que al cielo puro se abra

No hay cajón que la contenga
Cantando se me va el alma

Coro
In paradisum deducant te Angeli;
in tuo adventu suscipiant te martyres,
et perducant te in civitatem sanctam
Ierusalem.

Chorus angelorum te suscipiat,
et cum Lazaro quondam paupere
æternam habeas requiem.

Cantaor
Requiem aeternam dona eis, Domine;
et lux perpetua luceat eis.

Cantaor
No hay cajón que la contenga
Cantando se me va el alma

Requiescant in pace.

Coro y soprano solo
Requiescant in pace.
Amen.

JOSEP CABALLÉ DOMENECH director

Caballé va dirigir l'OBC per darrera vegada a l'octubre del 2016.

Director general de l'Òpera i Staatskapelle de Halle-Saale (Alemanya) i director titular de la Colorado Springs Philharmonic Orchestra (EUA), Josep Caballé gaudeix combinant el repertori simfònic amb l'operístic. Ha dirigit grans orquestres com la Filharmònica de Londres, la Tonhalle de Zuric, la WDR de Colònia o la New Japan Philharmonic, òperes al Gran Teatre del Liceu, a la Fenice de Venècia o a l'Staatsoper de Berlín, i ha participat en festivals com els d'Aspen i Wintergreen als Estats Units.

Nascut a Barcelona en el si d'una família de músics, va estudiar piano, percussió, cant i violí, a més de direcció d'orquestra que va perfeccionar a Viena. Entre els seus mentors figuren mestres com Sergiu Comisiona i Jorma Panula i, entre d'altres, ha rebut l'Aspen Prize de l'Acadèmia americana de Direcció d'Orquestra (2001) i ha estat nomenat "Protégé" de Sir Colin Davis.

www.jcaballedomenech.com

MARIOLA MEMBRIVES cantaora

© Dani Alvarez

Mariola Membrives col·labora amb l'OBC per primera vegada.

Membrives es va graduar en Cante Flamenco a l'ESMUC el 2001 i després en jazz i música contemporània al mateix ESMUC i al Taller de Músics, amb Mayte Martín, Cañizares, Juan R. Arcángel, Chicuelo o Chiqui de la Línea, entre d'altres. A Madrid va estudiar art dramàtic i després de protagonitzar el musical *Enamorados anónimos*, va tornar a Barcelona i va crear el seu projecte més personal, *Llorona*, amb el qual va guanyar l'Infusiona't 2014, editat com a disc el mateix any. Amb aquest espectacle ha actuat en escenaris com Jamboree, Luz de Gas, Festival de Pedralbes o cicle Divinas y Humanas de Còrdova. El 2015 va sorgir OMEGA 20.16.

Ha participat en la banda sonora de films com *La Estrella*, amb Carmen Machi i Ingrid Rubio. També ha col·laborat amb la Fura dels Baus i en el nou projecte de Daniel García Diego i Joan A. Amargós a més de participar als festival Ciutat Flamenco 2014 i El mundo en un Pueblo Maya a Mèxic. Actualment, investiga la tècnica vocal i la musicologia del folklore llatinoamericà i la seva influència en el flamenco i la música espanyola, treballant també com a coach vocal i cante flamenco o modern en escoles com el Taller de Músics.

MARIA HINOJOSA soprano

© May Zircus

Hinojosa va cantar amb l'OBC per darrera vegada a l'octubre del 2016.

Llicenciada en cant i lied amb les màximes qualificacions i premi final de carrera a l'ESMUC, Hinojosa va ser nominada com a millor actriu musical els anys 2007 i 2011, a més de guanyar el Premi Butaca de la Crítica. Ha cantat en els principals escenaris espanyols i en alguns dels millors del món: Viena, Teatro Colón de Buenos Aires, Arena de Verona, Opera de Filadèlfia, Liceu, Auditori i Palau de la Música de Barcelona, Palau de la Música i les Arts de València, Teatro Real i Auditorio Nacional de Madrid, Salle Gaveau de París i teatres d'òpera de Lausanne, Montpellier, Vichy i Frankfurt, dirigida per mestres com Heras Casado, Marriner, Antonini, Alessandrini, Biondi i Pons, entre d'altres. També ha compartit escena amb artistes i grups com La Fura dels Baus, Els Comediants, Ll. Pasqual, Ll. Cunillé o J. Deschamps. Properament debutarà al Musikverein de Viena amb el Concentus Musicus Wien.

PERE MARTÍNEZ cantaor

Pere Martínez col·labora amb l'OBC per primera vegada.

Una de les veus amb més futur del flamenco actual, Martínez ja ha demostrat en vàries ocasions que té molt talent. Es va donar a conèixer en el concert de culminació de l'Any Espriu, amb la seva versió particular i flamenca del poema d'Espriu *Pell de Brau*. Més recentment ha participat al festival Ciutat Flamenco 2014 amb *Les trinxeres del 1714* i en el de 2015 va ser una de les veus protagonistes a l'espectacle *Bodas de Sangre* de Palomar, basada en l'obra de García Lorca.

Actualment es presenta amb un espectacle de flamenco tradicional, *Aurora*, basat en l'obra de Falla, i *Tants records*, producció del Cos de Dansa de l'Esbart Sant Cugat. També ha cantat a la Fira Mediterrània de Manresa, L'Auditori de Barcelona i el Municipal de Vilafranca del Penedès, el festival Dansàneu (Esterri d'Àneu), EscèNit (Sant Cugat del Vallès), el Festival de Cadaqués i les Festes de La Mercè. En tots els seus treballs, ofereix una proposta intimista, intensa i personal, exemple del planter del Taller de Músics.

ENRIC PALOMAR compositor

© Teresa Peyrí

Va estudiar al Conservatori de Barcelona i també amb Benet Casablancas i Joan A. Amargós. Ha escrit les òperes *Ruleta*, estrenada al Mercat de les Flors el 1998; *Juana*, basada en la vida de Joana I de Castella i estrenada a l'Oper Halle (Alemanya) el 2005 i *La cabeza del Bautista*, basada en l'obra de Valle-Inclán i encàrrec del Gran Teatre del Liceu, on la va estrenar el 2009. El 2011 l'OBC va estrenar el seu *Concert per a piano i orquestra*, amb Josep Caballé com a director i Iván Martín com a solista. El juliol del mateix any el Ballet Nacional d'Espanya i l'Orquesta Ciudad de Granada van estrenar, als Jardins del Generalife, el seu ballet *Negro Goya*.

El 2013 va estrenar les cantates *Nunca los daré por muertos*, homenatge al poeta argentí Juan Gelman i Geografia d'Espriu; l'any següent va debutar amb l'òpera Bazaar Cassandra al Neuköllner Oper de Berlín i després va estrenar dos ballets de gran format, *Las Moiras* i *Bodas de Sangre*. El 2016 va estrenar *Hominatio*, encàrrec del Palau de la Música Catalana pel centenari de Granados; *Èglogа*, per al Barcelona Clarinet Players a l'Ateneu Barcelonès; *Nadando en el olvido*, sobre poemes de Leopoldo M. Panero i *Concerto for Orchestra*, encàrrec de la Staatskapelle de Halle. Ara treballa en el seu *Concierto de Granada*, que estrenarà als EUA el 2018.

Proper al món del jazz i la música popular, en especial el flamenco, és compositor, arranjador i director musical i cal destacar, entre d'altres, les seves obres *Thamar i Amnón* o *Poemas del exilio*, sobre textos d'Alberti. També és director artístic i professor de composició del Taller de Músics de Barcelona i viu entre Barcelona i Berlín.

www.enricpalomar.com

ORFEÓ CATALÀ
(Simon Halsey, director; Pablo Larraz, sotsdirector)

És un dels cors amateurs de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Des del setembre del 2016 Simon Halsey n'és el director titular, substituint a Josep Vila i Casañas. Josep Buforn és el pianista del cor, que té la seu al Palau de la Música Catalana (Patrimoni Mundial de la UNESCO).

L'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals com R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. L'any 2013, el cor va debutar a la Konzerthaus de Viena, el 2014 va actuar a la Sala Gulbenkian de Lisboa, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i al Cadogan Hall, i el 2016 va fer una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra dirigit per D. Gatti. D'entre els darrers compromisos internacionals destaquen els concerts a Londres el mes d'agost de 2017 amb una actuació en solitari a la Southwark Cathedral i el debut de la formació al Proms de la BBC, un dels festivals de música clàssica més importants que se celebren a la capital anglesa. També destaca l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson al Palau de la Música Catalana, a càrrec de l'Orfeó Català, el Cor Jove i el Cor de Noies, sota la direcció de Simon Halsey l'octubre de 2017.

ACTIVITAT EXCLUSIVA PER ALS ABONATS A L'OBC

Visita guiada al Recinte Modernista de Sant Pau, dissenyat per Lluís Domènech i Montaner.

Dimarts 14 de novembre a les 17 h i dissabte 18 de novembre a les 12 h (grups de 30 persones)

→ Apunteu-vos-hi a www.auditori.cat fins al dijous 9 de novembre i podreu aconseguir **una de les 15 entrades dobles disponibles per a cada una de les dues visites.** A partir del dia 10 ens posarem en contacte amb els 30 guanyadors.

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA i NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, tot mantenint l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni, i té com a missió divulgar la música simfònica principalment del segle XIX a la creació actual.

Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania: cinema en versió original, concerts familiars i escolars, música experimental, òperes i música de cambra. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, que també és titular de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio. Altres titulars han estat Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropovitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mörk, Viktoria Mullova, Piotr Anderzewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein... L'OBC ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA i ha actuat a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS **Tibor Gyenge***, concertino invitat / **Cristian Chivu**, concertino associat / **Raúl García**, assistent concertino / **María José Aznar** / **Sarah Bels** / **José Valentín Centenero** / **Walter Ebenberger** / **Ana Isabel Galán** / **Natalia Mediavilla** / **Katia Novell** / **María Pilar Pérez** / **Anca Ratiu** / **Jordi Salicrú** / **Adrián Centenero*** / **Vladimir Chilaru*** / **Clàudia Farrés*** / **Laura Gaya*** / **Eugenia Ostas*** / **Ana Urpina*** SEGONS VIOLINS **Alexandra Presaizen**, solista / **Emil Bolozan**, assistent / **María José Balaguer** / **Jana Brauninger** / **Patricia Bronisz** / **Mireia Llorens** / **Melita Murgea** / **Antoni Peña** / **Josep Maria Plana** / **Robert Tomàs** / **Paola Caballero*** / **Ana Chiu*** / **Francesc Puche*** / **Annedilia Riestra*** / **Yulia Tsuranova*** VIOLES **Ashan Pillai**, solista / **Josephine Fitzpatrick**, assistent / **David Derrico** / **Franck Heudiard** / **Christine de Lacoste** / **Sophie Lasnet** / **Michel Millet** / **Miquel Serrahima** / **Jennifer Stahl** / **Andreas Süssmayr** / **Javier Albarracín*** VIOLONCELS **José Mor**, solista / **Mariano García***, solista invitat / **Vincent Ellegiers**, assistent / **Núria Calvo** / **Lourdes Duñó** / **Olga Manescu** / **Linda d'Oliveira** / **Jean-Baptiste Texier** / **Carmen Enjamio*** / **Marc Galobardes*** / **Manuel Martínez del Fresno*** CONTRABAIXOS **Christoph Rahn**, solista / **Dmitri Smyshlyaev**, assistent / **Jonathan Camps** / **Apostol Kosev** / **Josep Mensa** / **Matthew Nelson** / **Albert Prat** FLAUTES **Júlia Gállego***, solista invitada / **Bea Cambrils** / **Júlia Santos*** / **Christian Farroni**, assistent / **Ricardo Borrull**, flautí / OBOÈS **Disa English**, solista / **José Juan Pardo** / **Dolors Chiralt**, assistent / **Molly Judson**, corn anglès CLARINETS **Larry Passin**, solista / **Francesc Navarro** / **Elvira Querol*** / **Josep Fuster**, assistent i clarinet en mi b / **Alfons Reverté**, clarinet baix FAGOTS **Silvia Coricelli**, solista / **Noé Cantú** / **Thomas Greaves**, assistent / **Slawomir Krysmalski**, contrafagot TROMPES **Juan Manuel Gómez**, solista / **Joan Aragó** / **David Bonet** / **Juan Conrado García**, assistent solista / **David Rosell**, assistent / **Noemí González*** TROMPETES **Mireia Farrés**, solista / **Adrián Moscardó** / **Angel Serrano**, assistent / **Carlos Leite*** / **David Sancho*** TROMBONS **Eusebio Sáez**, solista / **Vicent Pérez** / **Alejandro Cantos*** / **Gaspar Montesinos**, assistent / **Raul García**, trombó baix TUBA **Daniel Martínez*** PERCUSSIÓ **Joan Marc Pino**, assistent / **Juan Francisco Ruiz** / **Ignasi Vila** / **Francisco Montañés*** / **David Domínguez*** i **José Manuel Álvarez***, palmeros ARPA **Magdalena Barrera** PIANO **Xavier Barbeta*** ENCARREGAT D'ORQUESTRA **Walter Ebenberger** RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL **Begoña Pérez** RESPONSABLE TÈCNIC **Ignasi Valero** PERSONAL D'ESCENA **Joan Luis**

*col·laborador

iber:Camera

BEETHOVEN: CONCERT PER A VIOLÍ

Staatskapelle Weimar
Viviane Hagner, violí | **Antonio Méndez,** director

Beethoven, *Concert per a violí, en re major, op. 61*
Rakhmàninov, *Simfonia núm. 2, en mi menor, op. 27*

Dilluns, 13 de novembre de 2017 - 20.30 H

L'AUDITORI

T. 93 317 90 50 **www.ibercamera.com**

Segura Viudas LA VANGUARDIA